

عنوان مقاله:

نقش ذکر در سلامت انسان از منظر قرآن کریم و روایات

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی دین، معنویت و کیفیت زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

فاطمه بعیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه غیرانتفاعی علوم قرآن و عترت (ع) اصفهان

خلاصه مقاله:

ذکر به معنای یاد خداوند با زبان بیان می گردد و در اعمال ظاهر می شود. ولی حقیقت آن، امری قلبی است که انسان خود را در محضر خدا می یابد و با او به گونه های مختلف به گفت و گو می نشیند. بدون یاد خداوند، به انسان حالتی از خود بیگانگی و انزوا دست می دهد که پیامدهای ناگوار و بحران های روحی و هویتی از قبیل پوچ گرایی و افسردگی به دنبال دارد و سلامت روحی روانی انسان را تهدید می نماید و تا رفتار جنون آمیزی چون قتل، اعتیاد و تجاوز پیش می رود. به این ترتیب، خود و سلامت جامعه را به مخاطره می اندازد؛ لذا اندیشوران و پژوهشگران برای حفظ سلامت جامعه راهکارهای متعددی ارائه داده اند که بعضا به خاطر خلا موضوع یاد خدا، نتوانسته است راهکار مناسبی برای تقویت سلامت ارائه دهند. مقاله، به محضر قرآن و روایات رفته، تلاش نموده با پژوهشی نو، رابطه ی یاد خدا با حیات انسانی و تاثیر آن در رشد و تقویت سلامت فردی اجتماعی انسان با روش تحلیلی توصیفی تبیین نماید. در این جستار ذکر خدا، تنها به عنوان ارتباط فردی و لسانی محسوب نمی شود، بلکه هماهنگ با فطرت و نظام عالم، سلامتی فراگیر را به ارمغان می آورد. همچنین عواملی که مانع ذکر حقیقی و باعث اخلال در سلامت انسان می باشد به کمک آیات و روایات بیان گردیده است. این عوامل، ریشه در حیات شیطانی دارد که از دنیا زدگی، هواپرستی و فاصله گرفتن با حیات معنوی قرآن سرچشمه می گیرد. نتیجه این که برای رشد و سلامت انسان چاره ای جز ارتباط قلبی و برطرف کردن عوامل غفلت زا نمی باشد.

کلمات کلیدی:

ذکر، سلامت، غفلت زا، حیات انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246958>

